

رویکرد تخصصی اعتبار در صندوق توسعه ملی

پویا نعمت‌اللهی – در خبرها آمده بود که رییس صندوق توسعه ملی ضمن بازدید از چند طرح صنعت نفت در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، بر ضرورت تامین اعتبار این طرح‌ها در محل صندوق تاکید کرده است.
چند ماه قبل نیز اعضای صندوق توسعه ملی و وزارت نفت در نشست مشترکی مقرر کرده بودند کار گروه ویژه بررسی ابزارها و محمل‌های تامین مالی صنعت نفت در چارچوب استانداردهای ملی و بین‌المللی تشکیل شود.

امروزه بیشتر کشورهای نفت‌خیز به منظور مدیریت بهینه درآمدهای حاصل از فروش منابع هیدروکربوری و جلوگیری از تضییع منافع بین‌نسلی، صندوق‌های ذخیره درآمدهای یادشده را تاسیس کرده‌اند.

این صندوق‌ها (که در کشورهای مختلف به اسامی متفاوتی شناخته می‌شوند) به منظور حفاظت از دارایی‌های ملی کشورها با تشکیل سبد دارایی، منابع ارزی خود را در بازارهای متنوع داخلی و بین‌المللی سرمایه‌گذاری می‌کنند. نمونه این صندوق‌ها در کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس و کشورهای نظیر روسیه، آذربایجان، نروژ، قزاقستان و… که از نظر منابع هیدروکربوری شرایطی مشابه ایران دارند، در حال فعالیت هستند.

این صندوق‌ها به‌ویژه در کشورهای حاشیه خلیج فارس و کشوری نظیر نروژ از منابع مالی قابل توجهی برخوردار بوده و سرمایه‌گذاری گسترده‌ای در بازارهای مالی و سرمایه بین‌المللی انجام داده‌اند. هم‌اکنون از میان صندوق‌های ذخیره و رفاه که از محل درآمدهای نفت و گاز منابع مهم‌تأمین می‌شود، صندوق‌های کشور نروژ، امارات متحده عربی، کویت، قطر و عربستان سعودی از جمله بزرگ‌ترین صندوق‌های جهان هستند.

در ایران نیز ابتدا در قالب ماده ۶۰ قانون برنامه سوم توسعه کشور مجلس شورای اسلامی حساب ذخیره ارزی را تصویب کرد و در سال ۱۳۸۹ صندوق توسعه ملی بر اساس ماده ۸۴ قانون برنامه پنجم توسعه با هدف «تبدیل بخشی از عواید ناشی از فروش نفت، گاز، معیانات گازی و فراورده‌های نفتی به ثروت‌های مولد» و نیز «حفظ سهم نسل‌های آینده از این منابع» تاسیس شد.

براساس قانون اساسنامه صندوق، منابع مالی این صندوق به‌صورت

بخش خصوصی صادرات نفت را تضمین کرد

بازاریابی برای دولت

گروه انرژی – فروش نفت خام با خروج آمریکا از برجام و تشدید تحریم‌ها به چالش اصلی اقتصاد ایران تبدیل شده چرا که اقتصاد ایران وابسته به نفت است و کاهش درآمدهای نفتی بیش از پیش عرصه را بر کشورمان تنگ می‌کند.

حال در چنین شرایطی نسخه دولت برای دور زدن تحریم‌ها عرضه نفت خام ایران در بورس است اما نکته قابل تامل این است که در کشوری که بخش خصوصی واقعی وجود ندارد و بخش به اصطلاح خصوصی آن هم وابسته به نهادهای قدرت است، چگونه می‌تواند اهرمی برای فروش نفت به شمار رود.

به راستی آغاز بازی فروش نفت به نام بخش خصوصی که خود این کار را در توان خود نمی‌بیند به کام کیست؟!

یکی از سوال‌های اصلی مخالفان طرح واگذاری صادرات به بخش غیردولتی این است که در شرایطی که سایه تحریم‌های آمریکا بر سر ایران سنگینی می‌کند، آیا بخش خصوصی می‌تواند در نهایت نفت را صادر کند یا خیر؟ دیگر موردی که منتقدان به آن اشاره کرده‌اند، پالایش نفت خام است. اما به گفته بعضی از مسئولان شرکت ملی نفت ایران، پالایشگاه‌های دنیا حاضر نیستند با بخش خصوصی کار کنند و ترجیح می‌دهند مستقیما با شرکت ملی نفت مرواده داشته باشند.

بر این اساس نفت ایران صرفا می‌تواند به پالایشگاه‌هایی که دارای مجوز خرید نفت از ایران هستند فروخته شود که این کار طبیعتا توسط شرکت ملی نفت این کشور انجام می‌شود. بعضی دیگر معتقدند ورود بخش غیردولتی به حوزه صادرات نفت حتی با فرض موفقیت، بازار شرکت ملی نفت را «خراب» می‌کند.

به گفته آنها با توجه به محدودیت‌هایی که به دلیل تحریم‌های آمریکا به وجود می‌آید، بخش خصوصی ممکن است به طور موازی وارد بازارهای سنتنی شرکت ملی نفت شود که در این صورت قدرت چانه‌زنی خریداران نفت ایران افزایش می‌یابد.

بعضی دیگر البته پیشنهاد داده‌اند که بخش خصوصی باید بازارهای جدیدی برای صادرات نفت ایران بیابد که با توجه به تحریم‌ها دست

پیش‌بینی میانگین قیمت نفت سخت است، برخی هنوز فکر می‌کنند خودروهای الکتریکی به زودی نفت را از میدان خارج می‌کنند. این تصور بر قیمت نفت تاثیر می‌گذارد ولی انتظار می‌رود تا پایان سال ۲۰۱۹ استراتژی اوپک موثر واقع شود و دوباره شاهد نفت ۷۰ دلاری باشیم.

به گزارش تسنیم به نقل از یاهو فایننس، با ورود به سال ۲۰۱۹ بازارهای انرژی و سهام بی‌ثباتی به سلفه‌ای تا تجربه می‌کنند هر دور پایان سال گذشته با سقوط ناگهانی شدیدی مواجه بودند ولی در سال جدید شروعی سریع داشتند. شش ماه پیش وقتی قیمت نفت به بیش از ۷۰ دلار در هر بشکه رسید، برخی پیش‌بینی‌های محافظه کارانه‌ای برای ۲۰۱۹ انجام دادند. تصور می‌شد افزایش قیمت نفت در ۲۰۱۹ کندتر شود ولی هیچ کم سقوط قیمت نفت را در نیمه دوم ۲۰۱۸ پیش‌بینی نمی‌کرد.

نفت خام وست تگزاس اینترمدییت در آخرین روز ۲۰۱۸ پس از کاهش ۳۰ دلاری طی سه ماه گذشته ۴۵/۱۵ دلار در هر بشکه معامله شد. قیمت این نفت در پایان سال ۱۵ دلار کمتر از ابتدای سال ۲۰۱۸ بود. در این بین فهرست موجودی نفت خام آمریکا تغییری نکرد.

به‌نظرپیش‌بینی کنندگان بدبین بازار، خودروهای الکتریکی مصرف نفت خام را تا حد زیادی پایین می‌آورند و ادامه رشد تولید نفت آمریکا باعث عرضه بیش از حد نفت به بازار می‌شود. آنها همچنین نگران رکود اقتصادی هستند.

درصدی از درآمدهای نفت و گاز بوده که این رقم در بودجه سال ۹۷ معادل ۳۲ درصد است. مصارف صندوق نیز در قالب اعطای تسهیلات به بخش‌های خصوصی، تعاونی و بنگاه‌های اقتصادی غیردولتی، سرمایه‌گذاری در بازارهای پولی و مالی خارجی و اعطای تسهیلات به سرمایه‌گذاران خارجی تعریف شده است.

با نگاهی به عملکرد صندوق‌های نفت (یا ذخیره) در کشورهای مختلف، آنچه مشهود است این است که اولویت این صندوق‌ها معطوف به سرمایه‌گذاری منابع خود در بازارهای متنوع مالی و سرمایه‌ای جهانی و تأمین مالی پروژه‌های بزرگ داخلی است.

صندوق رفاه نروژ بیش از ۱۰۰۰ میلیارد دلار دارایی دارد و در بیش از ۷۷ کشور و ۹۰۰۰ شرکت بین‌المللی سرمایه‌گذاری است. این صندوق ۶۶ درصد دارایی‌های خود را در بازارهای سهام و ۳۱ درصد آن را در دارایی‌های با بازدهی ثابت سرمایه‌گذاری کرده و سالانه درآمدهای قابل توجهی از محل سبد دارایی خود کسب می‌کند.

صندوق نفت آذربایجان بیش از ۸۰ درصد از دارایی‌های خود را در دارایی‌های با بازدهی ثابت داخلی و خارجی و ۱۲ درصد آن را در بازارهای سهام بین‌المللی سرمایه‌گذاری می‌کند، بقیه سبد دارایی این صندوق را ارز، طلا و املاک تشکیل می‌دهد.

صندوق‌های سرمایه‌گذاری در کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس نیز به لطف درآمدهای قابل توجه از فروش نفت و گاز از منابع قابل توجهی برخوردار شده‌اند، به‌طوری که براساس گزارش‌ها این صندوق‌ها در کشورهای امارات متحده عربی، کویت، عربستان سعودی و قطر به ترتیب ذخایری معادل ۸۳۰، ۵۲۵، ۵۰۰ و ۳۲۰ میلیارد دلار دارند (اعداد مربوط به سال ۲۰۱۷ میلادی است).

این حجم از منابع امکان حضور این کشورها در بازارهای مالی و سرمایه‌ای جهان و طرح‌های تملک دارایی بین‌المللی را فراهم ساخته و از این منظر پیوندهای محکم بین اقتصاد خود و اقتصاد جهانی برقرار کرده‌اند.

در ایران با وجود آنکه مطابق اساسنامه، صندوق توسعه ملی اجازه سرمایه‌گذاری در بازارهای پولی و مالی خارجی را دارد، اما در سال‌های گذشته

حجم عمده عملکرد این صندوق متوجه بخش‌های مختلف اقتصاد داخلی بوده که عمده‌ترین علت آن وجود محدودیت‌ها در دسترسی به منابع و بازارهای مالی بین‌المللی است.

از یک سو به دلیل وجود تحریم‌های گسترده امکان بهره‌مندی از بازدهی بازارهای سرمایه جهانی با محدودیت‌هایی روبه‌رو شده بود و از سوی دیگر بخش‌های مختلف اقتصاد داخلی نیز در جذب منابع بین‌المللی ناتوان عمل کرده‌اند.

این عوامل سرانجام به حضور پررنگ اقتصاد داخلی در جذب منابع صندوق توسعه ملی منجر و به نوعی منابع مالی ناشی از فروش نفت در اقتصاد داخلی تزریق شد.

در این شرایط که تغییر سیاست‌های کلان از عهده صندوق خارج است، اتخاذ راهکار هوشمندانه در تخصیص منابع محدود به بخش‌های مولد و پیشرو به میزان زیادی از تعمیق بحران مالی داخلی جلوگیری می‌کند.

به نظر می‌رسد بخش نفت باید اولویت اساسی در تخصیص اعتبارات و سرمایه از محل این دارایی‌های مالی باشد زیرا صنعت نفت از یک سو با احجام سرمایه‌گذاری مورد نیاز بسیار بالا مواجه است که تأمین آن از محل سیستم بانکی کشور بی‌شک فشار بالایی را به این سیستم وارد می‌کند. از سوی دیگر به دلیل ماهیت فعالیت و محصولات تولیدی، رونق این صنعت چرخ صنایع وابسته گسترده‌ای را در کل کشور به حرکت در خواهد آورد.

شکی نیست که ظرفیت‌های ارزنده‌ای در حوزه‌های مختلف صنعت نفت از بالادستی تا پایین‌دستی و از اکتشاف و تولید نفت گرفته تا احداث و تکمیل و نوسازی پالایشگاه‌ها و مجتمع‌های مرتبط وجود دارد که نقش‌آفرینی صندوق توسعه ملی در آن یک ضرورت و اولویت است. از این رو همان‌گونه که مسوولان این صندوق ذکر کرده‌اند، ضروری است صندوق توسعه ملی با همکاری وزارت نفت و شرکت‌های معتبر مشاوره مالی و حقوقی به طراحی ساختارهای مدرن مالی مبادرت کند تا بتوان متناسب با ویژگی هر یک از خانواده‌های طرح‌های سرمایه‌پذیر، ابزار و محمل‌های تأمین مالی نوین را تعریف کرد و سپس در بازارهای سرمایه جهانی به عرضه آنها پرداخت به گونه‌ای که بتوان سرمایه و فناوری‌های روزآمد خارجی را به سمت کشور جذب کرد.

جرسی) بود. این عرضه البته بعدا چون قیمت پایه اعلامی برای بخش خصوصی بالا بود خریداری نیافت و عملا متوقف شد. حداقل میزان خرید در آن زمان ۵۰۰ هزار بشکه بود که حال در عرضه جدید به ۳۵ هزار بشکه کاهش یافته است.

■ **دور زدن تحریم‌ها با تشکیل بازار سایه**
با این تفاسیر دولت اصرار بر تکرار این تجربه دارد و محور اصلی همایش سالانه «اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی» هم به این موضوع اختصاص داده شد. در همین حال معاون امور بین‌الملل وزیر نفت می‌گوید، در زمان تحریم، شرایط برای حفظ بازار نفت ساده نیست اما خوشبختانه ایران اکنون به بازارهای سایه‌ای دست یافته که می‌توان از آنها برای صادرات نفت استفاده کرد.

امیرحسین زمانی‌نیا با بیان اینکه در جنگ نابرابر اقتصادی قرار گرفته‌ایم، افزود: شرایط برای حفظ بازار نفت ساده نیست اما برخی مسائل ما را سورپرایز کرده است.

وی ادامه داد: «روزی نیست که پنج یا شش خریدار جدی نفت به من مراجعه کنند که البته به دلیل اینکه کارم فروش نفت نیست آنها را به امور بین‌الملل شرکت ملی نفت هدایت می‌کنم، ما بازارهای سایه‌ای یافته‌ایم که نمی‌خواهم درباره آنها توضیح دهم زیرا دشمنان از آن اطلاعات سوءاستفاده خواهند کرد.» معاون امور بین‌الملل وزیر نفت افزود: در شرایط بدی قرار نداریم و با قدرت با تحریم‌ها مقابله می‌کنیم و در این جنگ موفق خواهیم شد. وی همچنین افزود: برای صادرات فراورده‌های نفتی فرصت‌های بسیاری وجود دارد که از همه آنها استفاده نشده است. معاون وزیر نفت در امور بین‌الملل با بیان اینکه باید اتاق فکر صادرات فراورده‌های نفتی تشکیل شود، افزود: برای صادرات این فراورده‌ها باید به سراع بازارهای جدید رفت.

وی افزود: در کشورهای همسایه مانند عراق، ترکیه و افغانستان فرصت‌های زیادی وجود دارد که صادرکنندگان می‌توانند از آنها استفاده کنند. ■ **اروپا همچنان دنبال اجرای سازوکار مبادله مالی**

معاون وزیر نفت در امور بین‌الملل درباره سازوکار مبادله مالی با اروپا نیز گفت: «با تماس‌های روزانه، این موضوع را از اروپایی‌ها پیگیری می‌کنیم؛ اگر چه اروپایی‌ها با نفوذ آمریکا درگیرند اما در اروپا کسمی نگفته که اجرای آن ناممکن است.» وی ادامه داد: «به نظرم زمان زیادی نداریم تا این سازوکار به نتیجه برسد.»

گزارش ۲

پیش‌بینی بازگشت نفت ۷۰ دلاری در سال ۲۰۱۹

اوپک در اینجا یک برگ برنده است. یک دلیل سقوط قیمت نفت این بود که ترامپ عربستان را متقاعد کرد تولید را افزایش دهد تا جریان نفت از دست رفته ایران در جریان تحریم‌ها شود. ولی در لحظه آخر دولت ترامپ به واردکنندگان نفت ایران معافیت داد. این معافیت‌ها قرار است تنها ۱۸۰ روز ادامه یابد ولی ناگهان نفت زیادی را وارد بازار کردند .

عربستان عصبانی شد و فورا تولید نفت را کاهش داد. در اجلاس بعدی اوپک توافق شد برای تعادل بازار تولید نفت کاهش یابد. به نظر می‌رسد این استراتژی را در ۲۰۱۹ موفقیت آمیز باشد. اوپک هنوز قدرت قیمت‌گذاری خود را از دست نداده است. احتمالا موفقیت قبلی آنها باز هم تکرار می‌شود. اداره اطلاعات وزارت انرژی آمریکا میانگین قیمت نفت خام وست‌تگزاس اینترمدییت را ۵۴ دلار در هر بشکه در ۲۰۱۹ پیش‌بینی می‌کند که به نظر بسیار محافظه کارانه می‌رسند.

پیش‌بینی میانگین قیمت نفت سخت است برخی هنوز فکر می‌کنند خودروهای الکتریکی به زودی نفت را از میدان خارج می‌کنند. این تصور بر قیمت نفت تاثیر می‌گذارد ولی انتظار می‌رود تا پایان سال استراتژی اوپک موثر واقع شود و دوباره شاهد نفت ۷۰ دلاری باشیم.

معاون وزیر نفت در امور بین‌الملل اظهار داشت: اگر این سازوکار به نتیجه برسد کمک‌کننده خواهد بود اما حال همه مشکلات کماک به‌شمار نمی‌رود.

زمانی‌نیا افزود: راه‌اندازی این سازوکار به گسترش روابط تجاری و مالی با اروپا و دیگر شرکای تجاری کشور کمک خواهد کرد.

وی تاکید کرد: امیدواریم اروپا از فرصت‌هایی که وجود دارد استفاده کند.

معاون وزیر نفت در امور بین‌الملل اضافه کرد: اتحادیه اروپا به علت خروج آمریکا از معاهدات بین‌المللی به این نتیجه رسیده که لازم است در روابط با آمریکا مستقلا تراه عمل کند.

■ **تضمین صدور نفت توسط بخش خصوصی**

در همین حال مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات گفت: این صندوق می‌تواند برای تسهیل صادرات نفت به دست بخش خصوصی، ضمانتنامه‌های لازم را به شرکت ملی نفت ارائه کند.
افروز بهرامی افزود: تحریم‌های ظالمانه محدودیت‌های زیادی را در روابط بین‌المللی کشور ایجاد کرده، اما در صورت انسجام و هماهنگی نهادهای متولی در بخش پولی، مالی و تجاری آثار زیانبار تحریم‌ها کم می‌شود.

بهرامی ادامه داد: از جمله ریسک‌های صادرکنندگان مربوط به ریسک‌های سیاسی و اقتصادی است که صندوق ضمانت صادرات این ریسک‌ها را پوشش می‌دهد.

وی به روش‌های متنوع پوشش ریسک صادرات اشاره کرد و گفت: بخش خصوصی می‌تواند از ابزارهایی مانند خرید دین اسناد صادرات و ضمانتنامه‌های خدمات فنی و مهندسی استفاده کند.

■ **وجود بانک اطلاعاتی گسترده از خریداران محصولات**

بهرامی گفت: بانک اطلاعاتی گسترده‌ای از خریداران محصولات را در دنیا داریم که می‌توان از طریق آن میلیون‌ها خریدار ناشناخته اما معتبر را به فروشندگان معرفی کرد. با این اوصاف موضوع اصلی به صادرات نفت بازمنگی گردد بلکه دریافت پول نفت مهم‌تر است. متأسفانه استفاده از روش‌های بانکی رایج در معاملات بین‌المللی امکان‌پذیر نیست. وجه نفت را هم نمی‌توان از طریق صرافی‌ها جابه‌جا کرد. چراکه بسیاری از خریداران نفت و فروشندگان نفتی ایران به خاطر قوانین فراورده‌های حاضر نیستند با صرافی‌ها معامله کنند و مضافا هم هزینه و هم خطر این نقل‌وانتقالات بسیار بالاست.

معادل ۱/۲ درصد افت به ۵۰ دلار و ۹۶ سنت رسید.

آمارهای رسمی نشان می‌دهد که میزان صادرات چین در ماه دسامبر ۴/۴ درصد نسبت به مدت مشابه یک سال قبل کاهش داشته است. این بیشترین کاهش ماهانه طی دو سال گذشته است و نشان‌دهنده تضعیف دومین اقتصاد بزرگ جهان است. میزان واردات نفت نیز در این باره زمانی ۷/۶ درصد افت کرده که بیشترین کاهش از ژوئیه ۲۰۱۶ تاکنون است. تجار گفتند، این آمارها موجب افت قیمت نفت و پایین آمدن شاخص‌ها در بورس‌های آسیایی شده است. پیش از انتشار این آمارها، بازار نفت و بورس‌های آسیایی اندکی تقویت شده بود.

موسسه تحقیقاتی تی‌اس‌ا لمبارد اعلام کرد، «رشد اقتصاد جهانی کند شدم. و این مساله بر میزان تقاضا برای نفت تاثیر گذاشته است.»

اوله هانسن، تحلیلگر بازار نفت هم در این باره گفت: «آمارهای نگران‌کننده اقتصادی اخیر از آمریکا، اروپا و چین «بدان معنست که قیمت نفت بزن‌ت و نفت خام آمریکا حداقل ۶۴ و ۵۵ دلار خواهد بود.

آمارهای ضعیف منتشرشده از اقتصاد چین، خوش‌بینی‌های ایجادشده در بازارها نسبت به پایان یافتن احتمالی جنگ تجاری میان آمریکا و چین را خنثی کرده است. این آمارها همچنین موجب تضعیف اثر مثبت کاهش تولید نفت اوپک و متحانش شده است.

اثرش

خبر

افزایش ۹/۴ درصدی واردات نفت هند از ایران

واردات نفت هند از ایران در ماه دسامبر در مقایسه با ماه نوامبر ۹/۴ درصد افزایش یافت.

به گزارش رویترز، واردات نفت هند از ایران ۴۱ درصد در سال جاری سقوط کرد و فقط به ۳۰۰ هزار بشکه در روز در ماه دسامبر رسید یعنی در حدود همان مقداری که هند اجازه دارد تحت معافیت اعطا شده توسط آمریکا از ایران نفت بخرد.

در مقایسه با ماه نوامبر، واردات نفت هند از ایران ۹/۴ درصد در دسامبر افزایش یافت و دلیل آن هم تاخیر برخی محموله‌ها بر اثر کمبود نفتکش در ماه نوامبر بود.

واردات نفت هند از ایران در ماه نوامبر به پایین‌ترین حد در یک سال گذشته رسید و ۴۱ درصد نسبت به اکتبر به دلیل تحریم‌های آمریکا علیه بخش نفت تهران، کاهش یافت. ایران همچنین به رتبه ششم بزرگ‌ترین عرضه‌کنندگان نفت هند سقوط کرد و سهم بازار خود را در مقابل اعضای دیگر اوپک مثل عربستان، عراق و امارات از دست داد.

در نوامبر، ماه اجرایی شدن تحریم‌های آمریکا، میانگین واردات نفت هند از ایران ۲۷۶ هزار بشکه در روز بود، چون هند به خاطر عدم اطمینان از دریافت معافیت آمریکا خرید نفت از ایران را کاهش داده بود.

هند به همراه ۷ مشتری دیگر نفت ایران مثل چین، معافیت دریافت کردند و اجازه داشتند نفت خام ایران را به مقدار محدود تا اوایل ماه می ۲۰۱۹ وارد کنند. مقدار نفتی که هند اجازه دارد وارد کند، حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز است .

در نوامبر، ایران در رتبه ششم عرضه‌کنندگان نفت هند قرار گرفت. عراق و عربستان در رتبه‌های اول و دوم بودند. در حالی که امارات که در ماه اکتبر ششم بود به مقام سوم رسید و ونزوئلا را یک رتبه تا چهارم پایین آورد. نیجریه در جایگاه پنجم قرار داشت و ایران از رتبه چهارم ماه اکتبر به ششم در نوامبر سقوط کرد.

طبق اطلاعات ردیابی نفتکش‌ها، ایران در دسامبر هم ششمین عرضه‌کننده نفت به هند بود. در دسامبر ۲۰۱۷، ایران در رتبه سوم در این رده قرار داشت. در دسامبر ۲۰۱۸، سهم بازار ایران در واردات نفت هند به ۲/۶ درصد از ۱۱/۷ درصد دسامبر ۲۰۱۷ سقوط کرد.

تولید برق آبی‌ها تا پایان سال به بالای

۱۰ هزار گیگاوات می‌رسد

به گفته مدیر مرکز مدیریت نیروگاه‌های برق آبی کشور با توجه به بارش‌ها، پیش‌بینی می‌شود انرژی تولید شده تا پایان سال جاری به ۱۰ هزار و ۵۰۰ گیگاوات ساعت برسد.

فرید استیری، افزود: میزان انرژی تولید شده نیروگاه‌های برق آبی کشور از ابتدای سال جاری ۸ هزار و ۷۵۱ گیگاوات ساعت بوده که نسبت به سال گذشته ۳۷ درصد کاهش داشته است.

وی ادامه داد: با توجه به بارندگی‌های سه ماه اخیر پیش‌بینی می‌شود انرژی تولید شده تا پایان سال جاری به ۱۰ هزار و ۵۰۰ گیگاوات ساعت برسد.

مدیر مرکز مدیریت نیروگاه‌های برق آبی کشور همچنین از آمادگی نیروگاه‌های برق آبی برای رفع نیاز انرژی کشور در پیک تابستان سال آینده خبر داد و افزود: با توجه به وضعیت کنونی نیروگاه‌ها، این آمادگی وجود دارد که در پیک تابستان سال آینده نیروگاه‌های برق آبی بتوانند کمک قابل توجهی به مدیریت شبکه برای تولید انرژی کنند.

در حال حاضر، ظرفیت اسمی نیروگاه‌های برق آبی کشور ۱۲ هزار و ۲۰ مگاوات است.

ناراضیاتی عربستان از روند آهسته کاهش تولید

نفت روسیه

وزیر انرژی عربستان سعودی در گفت‌وگو با یک شبکه آمریکایی اظهار کرد که روسیه کندتر از آنچه وی مایل بوده است، تولید نفت خود را کاهش می‌دهد. خالد الفالح، وزیر انرژی عربستان سعودی به شبکه آمریکایی «سی ان بی سی» گفت: وی درباره این که اوپک به اهداف کاهش تولید برای متعادل کردن بازار نفت در سال ۲۰۱۹ دست پیدا کنند، خوش‌بین است با این حال روند کاهش تولید برخی از کشورهای مشارکت‌کننده در این پیمان، آهسته‌تر از حد انتظار بوده است.

فالح در پاسخ به این پرسش که بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت اوپک برای متعادل کردن بازار در سال جاری چه اقدامی انجام خواهد داد؟ به «سی ان بی سی» گفت: ما تولیدمان را به حد کافی کاهش داده‌ایم، نه تنها عربستان سعودی بلکه سایر کشورها نیز تولیدشان را کاهش داده‌اند. من از اماراتی‌ها شنیدم‌ام با همکاریم در عراق صحبت کرده‌ام. آنها نیز به کاهش تولید نفت اقدام کرده‌اند.

وی سپس به عملکرد روسیه که بزرگ‌ترین تولیدکننده غیراوپک است و در پیمان کاهش تولید شرکت دارد، اشاره کرد و گفت: روسیه کاهش تولید نفت را آغاز کرده اما روند آن آهسته‌تر از حدی بوده که وی مایل بوده است مشاهده کند.

اوپک به همراه تولیدکنندگان غیراوپک شامل روسیه که به اوپک پلاس معروف هستند، توافق کرده‌اند در نیمه اول سال میلادی جاری تولیدشان را مجموعا ۱/۲ میلیون بشکه در روز کاهش دهند.

روسیه تمایل چندانی به کاهش تولید نداشت زیرا به شدت به درآمد صادرات نفت متکی است و روزانه این کاهش به‌همراهی می‌کند. این کشور عمده کاهش تولید را به سعودی‌ها واگذار کرد. روسیه که در اواخر سال ۲۰۱۶ همکاری با اوپک را برای تثبیت قیمت نفت آغاز شد و با عربستان سعودی برای کاهش تولید نفت توافق کرد، اغلب اعلام کرده که با قیمت ۶۰ دلار هر بشکه نفت می‌تواند نیازهای اقتصادی خود را تأمین کند.

مسکو در دسامبر اعلام کرد تولیدش را در ژانویه ۵۰ تا ۶۰ هزار بشکه در روز کاهش خواهد داد در حالی که سعودی‌ها متعهد شده‌اند تولیدشان را ۹۰۰ هزار بشکه در روز کاهش دهند.

آخرین وضعیت بارش در کشور با ثبت ۱۱۲/۵ میلیمتر بارش در ۱۱۲ روز ابتدایی سال آبی جاری، متوسط بارش‌های کشور به روزانه یک میلیمتر رسید که نسبت به مدت مشابه سال قبل رشدی ۲۱۵ درصدی داشته است.

بر اساس آمار رسمی دفتر مطالعات پایه منابع آب شرکت مدیریت منابع آب ایران، ارتفاع کل ریزش‌های جوی از اول مهر تا ۲۲ دی سال آبی ۹۸-۹۷ (۱۱۲ روز ابتدایی سال آبی جاری) بالغ بر ۱۱۲/۵ میلیمتر است.

این مقدار بارندگی نسبت به میانگین دوره‌های مشابه درازمدت (۸۷/۷ میلیمتر) ۲۸/۳ درصد افزایش و نسبت به دوره مشابه سال آبی گذشته (۳۵/۷ میلیمتر) ۲۱۵/۱ درصد افزایش نشان می‌دهد.

همچنین حجم بارش‌های کشور از اول مهر تا ۲۲ دی به ۱۸۵ میلیارد و ۴۰۳ میلیون مترمکعب رسید.

از مجموع ۱۱۲/۵ میلیمتر بارش ثبت‌شده در ۱۱۲ روز ابتدایی سال آبی جاری، ۲۰/۴ میلیمتر بارش در ۲۲ روز ابتدایی زمستان به ثبت رسیده است. پربارش‌ترین نقطه ایران «رامسر – سفارود» در استان مازندران است که در ۱۱۲ روز ابتدایی سال آبی جاری شاهد ثبت ۹۱۵/۳ میلیمتر بارش بوده است.

کارش‌م‌ترین نقطه ایران، نقاطی همچون «حوضه امسور آب چابهار» سیستان‌بلوچستان، «رحمت‌آباد- ریکان» در کرمان و «تصفیه‌خانه زاهدان» در سیستان‌بلوچستان است که در ۱۰۶ روز ابتدایی سال آبی جاری، حتی یک قطره باران نیز در این نقاط نباریده است.